

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2000

Utgiven i Helsingfors den 27 december 2000

Nr 1158—1164

INNEHÅLL

Nr	Sidan
1158	Lag om ändring av lagen om aktiebolag 3097
1159	Lag om ändring av 8 kap. 1 a § lagen om försäkringsbolag 3099
1160	Statsrådets förordning om ändring av förordningen om häradsåklagare 3100
1161	Statsrådets förordning om ändring av 2 § förordningen om riksåklagarämbetet 3102
1162	Statsrådets förordning om ersättning för skador som orsakats av hjortdjur 3103
1163	Statsrådets förordning om ändring av förordningen om transport av farliga ämnen som stycke gods på fartyg 3109
1164	Inrikesministeriets förordning om ändring av inrikesministeriets arbetsordning 3111

Nr 1158

L a g

om ändring av lagen om aktiebolag

Given i Helsingfors den 21 december 2000

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 29 september 1978 om aktiebolag (734/1978) 3 a kap. 11 § 1 mom.,
9 kap. 1 § 2 mom. och 2 § 1 mom.,
av dessa lagrum 3 a kap. 11 § 1 mom., sådant det lyder i lag 145/1997, samt
fogas till 3 a kap. en ny 11 a § och till 9 kap. 4 § ett nytt 2 mom. som följer:

3 a kap.

förteckning som här avses är offentlig till utgången av bolagsstämman.

Aktier som hör till värdeandels-systemet

11 §

Rätt att delta i bolagsstämman i ett bolag vars aktier har överförts till värdeandels-systemet har endast en aktieägare som tio dagar före bolagsstämman har varit antecknad som aktieägare i aktieägarförteckningen, om inte något annat följer av 4 § 2 mom. Förändringar som har skett i aktieinnehavet efter ovan nämnda dag inverkar inte på aktieägarens rätt att delta i bolagsstämman eller på aktieägarens röstetal. Den aktieägar-

11 a §

Ägaren till en förvaltarregistrerad aktie kan för deltagande i bolagsstämman tillfälligt antecknas i aktieägarförteckningen. Anteckningen görs den dag som avses i 11 § 1 mom. För tillfällig anteckning skall uppges aktieägarens namn och adress, antalet aktier som antecknas i aktieägarförteckningen samt en sådan individualiserande uppgift enligt värdepapperscentralens regler som skall ges när det identifikationssignum som avses i 3 § 2 mom. lagen om värdeandelskonton söks.

RP 186/2000
EkUB 37/2000
RSv 187/2000

9 kap.

Bolagsstämma

1 §

Varje aktieägare har rätt att delta i bolagsstämma och där yttra sig, om inte något annat bestäms i denna lag. Närmare bestämmelser om aktieägarnas rätt att delta i bolagsstämman finns i 3 kap. 13 § samt 3 a kap. 4 § 2 mom., 11 och 11 a §. I bolagsordningen kan bestämmas att aktieägare, för att få delta i bolagsstämma, skall anmäla sig hos bolaget senast en viss i kallelsen till stämman nämnd dag, som kan vara tidigast tio dagar före stämman.

2 §

Aktieägarna utövar sin rätt vid bolagsstäm-

Helsingfors den 21 december 2000

man personligen eller genom ombud. Ombudet skall visa upp en daterad fullmakt eller annars på tillförlitligt sätt visa sin rätt att företräda en aktieägare. Bemyndigandet gäller en enda stämma, om inte annat framgår av det. Bemyndigandet gäller dock högst tre år från utfärdandet.

4 §

Bolagets styrelse kan besluta att det skall vara möjligt att delta i bolagsstämman också med utnyttjande av tekniska hjälpmedel. En förutsättning för detta är att rätten att delta i stämman och att rösträkningen har skett på behörigt sätt kan klarläggas på ett sätt som kan jämföras med de förfaranden som iakttas vid en vanlig bolagsstämma. Denna möjlighet att delta skall nämnas i kallelsen till stämman.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001.

Republikens President

TARJA HALONEN

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 1159

L a g**om ändring av 8 kap. 1 a § lagen om försäkringsbolag**

Given i Helsingfors den 21 december 2000

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 28 december 1979 om försäkringsbolag (1062/1979) 8 kap. 1 a § 2 mom.,
sådant det lyder i lag 611/1997, som följer:

8 kap.
Bolagsstämma

1 a §

bestämmas att delägare, för att få delta i bolagsstämma, skall anmäla sig hos bolaget senast en viss i kallelsen till stämman nämnd dag, som kan vara tidigast tio dagar före stämman.

Varje delägare har rätt att delta i bolagsstämma och där yttra sig, om inte annat bestäms i denna lag. I bolagsordningen kan

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001.

Helsingfors den 21 december 2000

Republikens President**TARJA HALONEN**Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 1160

Statsrådets förordning
om ändring av förordningen om häradsåklagare

Given i Helsingfors den 21 december 2000

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från justitieministeriet, upphävs i förordningen den 21 november 1997 om häradsåklagare (1015/1997) 8 § 4 mom., ändras 3, 4 och 5 § samt 7 § 2 mom. samt fogas till förordningen en ny 2 a, 5 a och 13 a § som följer:

2 a §

Åklagarämbetenas och åklagaravdelningarnas sektioner och cheferna för dem

Riksåklagarämbetet kan efter att ha hört den ledande häradsåklagaren besluta att ett häradsåklagarämbete och en åklagaravdelning vid ett häradsämbete skall indelas i sektioner.

Riksåklagaren förordnar på förslag av den ledande häradsåklagaren en häradsåklagare till chef för varje sektion för högst tre år åt gången.

3 §

Samarbete och samarbetsområde

Förordnas åklagarämbetena eller åklagaravdelningarna att sköta åklagaruppgifterna i samarbete, utser riksåklagaren en chef för samarbetsområdet för att sköta samarbetsfrågorna och utfärdar vid behov närmare föreskrifter om hur samarbetet skall organiseras.

Chefen för samarbetsområdet förordnas till sitt uppdrag för högst tre år åt gången.

4 §

Resultatstyrning

Riksåklagarämbetet ansvarar för resultatstyrningen av häradsåklagarämbetena och häradsämbetenas åklagaravdelningar.

5 §

Chefens uppgifter

Chefen för åklagarämbetet eller åklagaravdelningen skall

1) leda och utveckla verksamheten vid ämbetet eller avdelningen,

2) svara för att verksamheten vid ämbetet eller avdelningen ger resultat,

3) utveckla och upprätthålla sådana kontakter till andra myndigheter och samarbetsinstanser som behövs med tanke på ämbetets eller avdelningens verksamhet,

4) följa och övervaka enhetligheten i åklagarverksamheten,

5) fastställa arbetsordningen efter att ha hört personalen vid ämbetet eller avdelningen samt de tingsrätter inom vilkas domkretsar åklagarna vid ämbetet eller avdelningen verkar.

Om inte något annat föreskrivs, bistår chefen för en sektion inom åklagarämbetet eller åklagaravdelningen chefen för ämbetet eller avdelningen vid skötseln av uppgifterna i 1 mom. 1—4 punkten inom sin sektion.

5 a §

Uppgifterna för chefen för ett samarbetsområde

Chefen för ett samarbetsområde skall

1) leda och utveckla verksamheten inom samarbetsområdet,

2) se till att arbetsbördan är jämnt fördelad mellan åklagarämbetena och åklagaravdelningarna inom området,

3) fastställa den årliga verksamhetsplanen för samarbetsområdet efter att ha hört cheferna för åklagarämbetena och åklagaravdelningarna inom området.

7 §

Utnämning till tjänsteman i tjänsteförhållande

Andra häradsåklagare än de som avses i 1 mom. utnämns av riksåklagaren till tjänsteförhållanden som varar över ett år och till kortvarigare tjänsteförhållanden av chefen för ämbetet eller avdelningen eller av särskilda skäl av riksåklagaren.

Helsingfors den 21 december 2000

Justitieminister *Johannes Koskinen*

13 a §

Beredskap

Riksåklagaren kan organisera beredskapen på förståndigt sätt enligt område eller enligt ärendegrupp så att den åklagare som är i tur att stå i beredskap är behörig att inom ett särskilt bestämt område sköta åklagaruppgifter i ärenden där någon av tingsrätterna inom området är behörig.

Chefen för åklagarämbetet eller chefen för åklagaravdelningen kan utöver vad som anges i 1 mom. bestämma om beredskap för åklagaren, om det är nödvändigt för att säkra att åklagaren är anträffbar och brådslande ärenden som faller inom ramen för hans eller hennes beslutanderätt kan avgöras.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2001.

Regeringssekreterare Sami Sarvilinna

Nr 1161

**Statsrådets förordning
om ändring av 2 § förordningen om riksåklagarämbetet**

Given i Helsingfors den 21 december 2000

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från justitieministeriet, *ändras* i förordningen den 11 mars 1997 om riksåklagarämbetet (209/1997) 2 §, sådant det lyder delvis ändrad i förordning 1017/1997, som följer:

2 §

Enhetscheferna förordnas av riksåklagaren.

Riksåklagarämbetets organisation

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2001.

Vid ämbetet skall finnas en förvaltningssenhet, en enhet för åtalsärenden, en utvecklingsenhet och en internationell enhet.

Helsingfors den 21 december 2000

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Regeringssekreterare Sami Sarvilinna

Nr 1162

Statsrådets förordning**om ersättning för skador som orsakats av hjorddjur**

Given i Helsingfors den 21 december 2000

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från jord- och skogsbruksministeriet, föreskrivs med stöd av 87 § jaktlagen av den 28 juni 1993 (615/1993), sådant detta lagrum lyder i lag 1236/1999:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde

Skador som sådana hjorddjur som hör till viltet orsakat trafik, jordbruk och skogsbruk ersätts inom ramen för statsbudgeten av statens medel enligt vad som bestäms nedan.

Denna förordning tillämpas inte på skador som orsakats av renar.

2 §

Definitioner

I denna förordning avses med

1) skada som har drabbat trafik skador som vid sammanstötning mellan hjorddjur och fordon har uppkommit på ett motordrivet registrerat fordon eller på en släpanordning (*trafikskada*),

2) skada på jordbruk skador som hjorddjur orsakat åker-, trädgårds- eller plantskoleodling, från dessa bärgad skörd samt husdjur (*jordbruksskada*),

3) skada på skogsbruk skador som hjorddjur orsakat skog eller skogsodlingsmaterial (*skogsskada*).

3 §

Ersättningsstagare

Ersättning för trafikskador som orsakats av

hjorddjur kan betalas till ägaren eller innehavaren av det skadade fordonet eller den skadade släpanordningen.

Ersättning för jordbruks- och skogsskador som orsakats av hjorddjur kan betalas till en enskild jordbrukare eller enskild markägare, en enskild jordbrukares eller markägares dödsbo eller en sammanslutning som bildats av delägarna i ett dödsbo, delägarlag för samfällda skogar och till bolag som enskilda personer bildat och vilkas huvudsyfte är att idka gårdsbruk.

Ersättning betalas inte för skador som hjorddjur orsakar staten, en kommun, en församling eller en stiftelse eller andra än i 2 mom. avsedda bolag eller sammanslutningar.

4 §

Allmänna förutsättningar för betalning av ersättning

Ersättning för en skada som konstateras ha orsakats av hjorddjur betalas endast om den som söker ersättning inte har medverkat till att den skada som avses i ansökan om ersättning har uppkommit eller förvärrats och inte heller utan orsak har förbjudit vidtagandet av åtgärder som skulle ha kunnat förhindra skadan.

5 §

Skadeanmälan

Den som med anledning av i 2 § avsedd

skada ämnar ansöka om ersättning av statens medel skall utan dröjsmål efter att ha iakttagit skadan göra en skadeanmälan för värdering av skadan samt för andra i saken påkallade åtgärder. Vid trafikskada görs skadeanmälan hos polisen på skadefallsorten, vid jordbruksskada hos landsbygdsnäringsmyndigheten på sökandens hemort och vid skogsskada hos skogscentralen i det skadedrabbade området. I anmälan skall nämnas när och var skadan har inträffat, skadans art och omfattning samt hurudana försäkringar sökanden har i saken.

2 kap.

Trafikskada

6 §

Konstaterande av trafikskada

Polisen skall, då den mottagit anmälan om en av hjortdjur orsakad trafikskada, utan dröjsmål verkställa polisundersökning på platsen för skadan för utredande av grunden för ersättning och beloppet av den. En polisanmälan skall göras om skadefallet.

I polisanmälan anges den skadelidandes person- och adressuppgifter, händelseförloppet vid skadefallet samt så detaljerat som möjligt de skador som hjortdjuret har orsakat fordonet eller släpanordningen.

7 §

Granskning av fordon

En bilskadeinspektör som godkänts av Statskontoret skall granska det skadade fordonet eller den skadade släpanordningen innan reparationsarbetet inleds. Statskontoret kan befria sökanden från granskningsplikten av särskilda skäl.

Vid granskningen skall en reparationskostnads kalkyl uppgöras, i vilken skall antecknas samma uppgifter som i bilförsäkringsbolagens reparationskostnads kalkyl för bilskador. Om fordonet eller släpanordningen har skadats på ett sådant sätt att det inte är ändamålsenligt att reparera fordonet eller släpanordningen, skall fordonets eller släpanordningens gängse värde omedelbart innan

skadan inträffade och värdet efter skadan anges i reparationskostnads kalkylen.

8 §

Sökande av ersättning för trafikskada

Ägaren eller innehavaren av det skadade fordonet eller den skadade släpanordningen skall söka ersättning hos Statskontoret på en blankett som kontoret fastställt. Blanketter fås hos polisen och Statskontoret. Ansökan tillställas Statskontoret. Ansökan kan även tillställas polisen för vidarebefordran till Statskontoret.

Av ansökan skall framgå sökandens personuppgifter, adress och bankförbindelse samt skadans art. Till ansökan skall fogas den polisanmälan som avses i 6 §, reparationskostnads kalkylen som avses i 7 §, de fakturor som gäller skadan och kvitton i original på att dessa betalats, utredning över ersättningar som erhålls med stöd av annan lagstiftning eller på basis av försäkring samt andra sådana utredningar som Statskontoret anser vara nödvändiga och som kan vara av betydelse vid utredningen av skadefallet och avgörandet av ansökan om ersättning.

9 §

Ersättning för trafikskada

Beviljandet av ersättning förutsätter att sökanden har iakttagit tillräcklig försiktighet i trafiken på ett område med vägmärke som varnar för hjortdjur.

Vid trafikskador kan ersättning betalas högst till beloppet av de reparationskostnader som skadan orsakat. Om det inte är ändamålsenligt att reparera det skadade fordonet eller den skadade släpanordningen kan i ersättning betalas skillnaden mellan det gängse värdet av fordonet eller släpanordningen före skadefallet och värdet efter skadefallet. Dessutom kan nödvändiga bärgningskostnader ersättas.

Statskontoret beviljar och betalar ersättningarna för trafikskador av de medel som jord- och skogsbruksministeriet anvisat och i enlighet med de anvisningar som ministeriet eventuellt meddelar. Den räkning som orsa-

kas av reparation av ett fordon eller en släpanordning kan även betalas direkt till den verkstad som utfört reparationsarbetet.

Statskontoret kan i den ordning som bestäms i lagen om förvaltningsförfarande (598/1982) av mottagaren återkräva ersättningar som utan grund betalats för skador på fordon.

3 kap.

Jordbruksskada

10 §

Sökande av ersättning för jordbruksskador

Ersättning för jordbruksskador söks på en blankett som fastställts av jord- och skogsbruksministeriet och som tillställs landsbygdsnäringsmyndigheten i sökandens hemkommun. Ansökningsblanketter fås hos landsbygdsnäringsmyndigheten i kommunen.

I ansökan om ersättning för jordbruksskador skall utöver uppgifter om sökandens namn, adress, lägenhet och kontaktuppgifter även finnas enligt skadans art detaljerade uppgifter om skadegöraren, den skadade arealen, växtarten, mängden förstörd skörd, djurarten och antalet förstörda eller skadade djur, skadans värde i pengar och andra faktorer som inverkar på skadans storlek.

11 §

Värdering av jordbruksskada

Kommunens landsbygdsnäringsmyndighet skall då den erhållit ansökan utan dröjsmål förrätta syn på skadefallsplatsen och värdera skadan. Om ansökan gäller odlingens växtbestånd och växtbeståndet inte helt har förstörts skall den slutliga värderingen av skadan göras på skadefallsplatsen tidigast 14 dagar innan skörden bärgas.

Om den skada som orsakats av hjortdjur har inträffat inom ett annat än sökandens hemkommuns område skall landsbygdsnäringsmyndigheten i den kommun där det skadedrabbade området är beläget vid behov ge en bedömning av skadans art och omfattning samt ett utlåtande till landsbygdsnäringsmyndigheten i sökandens hemkommun.

Om synen skall i god tid meddelande lämnas till den som söker ersättning samt till en företrädare för jaktvårdsföreningen, vilka har rätt att närvara vid synen samt rätt att i det värderingsinstrument som upprättas över synen anteckna sin egen uppfattning om skadan.

12 §

Värderingsinstrument

Den landsbygdsnäringsmyndighet som gjort värderingen av skadan skall upprätta ett värderingsinstrument över synen och värderingen av skadan enligt ett formulär som jord- och skogsbruksministeriet fastställt. I värderingsinstrumentet antecknas var det skadedrabbade området är beläget, dess areal, skadans art och omfattning samt huruvida den anmälda skadan har orsakats av hjortdjur eller om den helt eller delvis har uppkommit på annat sätt. Då husdjur har skadats skall utlåtande av en veterinär fogas till värderingsinstrumentet.

13 §

Ersättning för jordbruksskada

För skada på odling och bärgad skörd kan ersättning betalas högst till ett belopp som motsvarar värdet av den förlorade avkastningen och gängse värdet av de skadade trädgårds- och plantskoleväxterna, varvid dock inbesparade skörde- och lagringskostnader samt andra inbesparade kostnader beaktas såsom avdrag.

Vid värderingen av skadan fastställs avkastningen på det skadedrabbade området med iakttagande i tillämpliga delar av vad som bestäms i lagen om ersättning av skördeskadorna (530/1975) eller med stöd av den.

För skador på husdjur kan ersättning betalas högst för veterinärkostnaderna samt till ett belopp som motsvarar förlusten av avkastningen, dock högst till ett belopp som motsvarar det gängse värdet av djuret. Ersättningen minskas med det belopp till vilket djuret kan användas.

Ersättning betalas inte för skador som

orsakats av hjorddjur på hundar, betesvall och viltvårdsåkrar.

14 §

Beviljande, utbetalning och återkrav av ersättning

Kommunens landsbygdsnäringsmyndighet skall årligen före utgången av oktober sända ett sammandrag av antalet värderade skador och de föreslagna ersättningsbeloppen till arbetskrafts- och näringscentralen. Arbetskrafts- och näringscentralen skall göra en sammanställning av de föreslagna skadebeloppen och sända det till jord- och skogsbruksministeriet före utgången av november.

Landsbygdsnäringsmyndigheten i den kommun där sökandens hemort är belägen beviljar och betalar ersättningarna för jordbruksskador av de medel som jord- och skogsbruksministeriet anvisat och i enlighet med de anvisningar som ministeriet meddelar.

Vid betalning av ersättning och vid återkrav av ersättning som betalats utan grund iakttas i tillämpliga delar vad som bestäms i lagen om förfarandet vid skötseln av stöduppgifter i fråga om landsbygdsnäringar (1336/1992).

4 kap.

Skogsskada

15 §

Sökande av ersättning för skogsskada

Ersättning för skogsskada skall sökas hos skogscentralen inom tre år från skadans uppkomst. Ansökan görs på en blankett som jord- och skogsbruksministeriet fastställt. Blanketter fås hos skogsvårdsföreningen och skogscentralen på skadefallsorten.

Av ansökan skall framgå sökandens personuppgifter, adress och bankförbindelse samt skadans art och omfattning. I samband med ansökan skall dessutom ges de uppgifter som skogscentralen anser vara nödvändiga vid avgörandet av ansökan om ersättning.

16 §

Skogsskada som ersätts

Vid skogsskador som konstateras ha orsakats av hjorddjur kan den ekonomiska skada ersättas som föranleds av en avsevärd värdeminskning för skogsodlingsmaterialet, plantbeståndet eller ett äldre trädbestånd eller av nödvändig kompletteringsodling eller ny beskogning av det skadedrabbade området.

Skogsodlingsmaterialet anses ha skadats avsevärt när det till följd av skador som har orsakats av hjorddjur inte längre uppfyller kvalitetskraven för materialet.

Plantbestånds och äldre trädbestånds värdeminskning anses vara avsevärd, om det inom skadeområdet finns ett eller flera enhetliga områden på minst 0,1 hektar där hjorddjur skadat träden.

Ersättning betalas inte för skador som hjorddjur har orsakat ett plantbestånd, om plantbeståndet när skadan inträffade inte varit i ekonomiskt hänseende utvecklingsdugligt på det sätt som föreskrivs i 8 § 1 mom. skogslagen (1093/1996).

17 §

Värdering av skogsskada

Skogscentralen skall värdera skogsskadan på skadefallsplatsen. Skogscentralen kan vid behov anlita en av centralen godkänd sakkunnig vid värderingen av skogsskador.

Vid värderingen skall utredas var det skadedrabbade området är beläget, skadans art och omfattning samt huruvida skadan har orsakats av hjorddjur eller om den helt eller delvis har uppkommit på annat sätt.

Om tidpunkt och ort för värderingsförrättningen skall i god tid meddelande lämnas till den som söker ersättning samt en företrädare för jaktvårdsföreningen, vilka har rätt att närvara vid värderingen samt rätt att i det värderingsinstrument som uppgörs över värderingen anteckna sin egen uppfattning om skadan.

18 §

Grunderna för värdering av skogsskada

Skador som har drabbat plantbestånd och

äldre trädbestånd bedöms utifrån storleken av de skador som hjortdjur har åsamkat enskilda trädets huvudstam, sidogrenar, barr- eller lövmassa eller bark. Som skadade betraktas helt och hållet förstörda träd samt sådana träd vilkas tillväxt eller kvalitet har försämrats varaktigt genom skadorna.

19 §

Grunderna för beräkning av ersättning

När skogsskadornas omfattning beräknas beaktas det skadedrabbade områdets geografiska läge, arealen, skogstypen, det skadade trädslaget, antalet plantor eller träd och deras medelhöjd före skadan samt antalet skadade plantor eller träd.

Storleken av skador på skogsodlingsmaterial bestäms utifrån det gängse värdet av det material som inte uppfyller kvalitetskraven, varvid dock inbesparade upptagnings- och lagringskostnader samt andra inbesparade kostnader beaktas såsom avdrag.

Storleken av skador på plantbestånd bestäms för respektive skogscentrals område utifrån plantbeståndens kalkylerade värden och de faktorer som avses i 1 mom. Plantbeståndets kalkylerade värde bestäms med summavärdemetoden i form av ett förväntningsvärde utgående från nuvärdet av de förväntade inkomsterna. Storleken av skador på trädbestånd som är äldre än plantbestånd bestäms som bortfallet av förväntningsvärdet tillägget för de skadade träden.

När ersättningen för kompletteringsodling eller ny beskogning beräknas beaktas de kostnader som föranleds av anskaffning av skogsodlingsmaterial samt kostnaderna för planering, arbetsledning och arbete som påkallas av odlingsåtgärden eller förnyelsen.

20 §

Beviljande, utbetalning och återkrav av ersättning

Skogscentralen skall årligen före den 15 januari sända ett sammandrag av antalet värderade skador och av de föreslagna ersättningsbeloppen under det föregående året till jord- och skogsbruksministeriet.

Skogscentralen fattar beslut om ersättningsbeloppen och betalar ut ersättningarna av de medel som jord- och skogsbruksministeriet anvisat samt i enlighet med de ytterligare anvisningar som ministeriet eventuellt meddelar.

Vid beviljande och utbetalning av ersättning samt vid återkrav av ersättning som betalats utan grund samt vid övervakningen av beskogning iaktas utöver vad som bestäms i denna förordning i tillämpliga delar vad som bestäms i lagen om finansiering av hållbart skogsbruk (1094/1996).

5 kap.

Särskilda bestämmelser

21 §

Värderingskostnaderna

De kostnader för värdering av hjortdjurskadorna som ersättningstagaren har betalat inbegrips i den skada som ersätts. Värderingskostnaderna ersätts inte, om begäran om värdering har varit klart obefogad.

Vid beräkningen av ersättningsbeloppet beaktas såsom avdrag de ersättningar som på basis av annan lagstiftning eller försäkring betalas på grund av skadefallet.

22 §

Självrisk

Ersättning med anledning av skadefallet skall betalas endast till den del skadebeloppet överstiger 1500 mark. Alla trafikskador som hjortdjur under ett kalenderår åsamkat samma sökande räknas såsom ett skadefall. För jord- och skogsbrukets del anses alla skador som värderats under ett och samma år, såsom ett och samma skadefall.

23 §

Närmare bestämmelser och anvisningar

Jord- och skogsbruksministeriet utfärdar vid behov närmare bestämmelser om tillvägagångssätt för beräkning av jordbruks- och skogsskador samt för uträkning av ersättnin-

garna medan Statskontoret utfärdar närmare bestämmelser om trafikskadefall.

24 §

Ikraftträdelse- och övergångsbestämmelse

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2001.

Helsingfors den 21 december 2000

Jord- och skogsbruksminister *Kalevi Hemilä*

Genom denna förordning upphävs statsrådets beslut av den 28 april 1982 om ersättning för skador, orsakade av hjortdjur (319/1982) jämte ändringar.

De skador som orsakats av hjortdjur år 2000 eller tidigare och som år 2000 eller därefter värderats eller anmälts till värdering ersätts enligt de bestämmelser som gäller den 31 december 2000.

Yngre regeringssekreterare Ritva Torvinen

Nr 1163

Statsrådets förordning**om ändring av förordningen om transport av farliga ämnen som styckegods på fartyg**

Given i Helsingfors den 21 december 2000

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från kommunikationsministeriet, *ändras* i förordningen den 4 september 1998 om transport av farliga ämnen som styckegods på fartyg (666/1998) 2, 3 och 16 § och *fogas* till förordningen nya 13 a och 13 b § som följer:

2 §

Definitioner

I denna förordning avses med

1) *styckegods* farliga ämnen som transporteras i förpackningar, transporttankar, containrar eller förpackade på något annat motsvarande sätt; det som nedan bestäms om förpackning gäller även småbulkbehållare (IBC), containrar och tankar,

2) *lasttransportenhet* ett fordon, en järnvägsvagn, en fraktcontainer, ett tankfordon, en järnvägs-cisternvagn eller en transporttank,

3) *kolli* den minsta förpackning eller det minsta föremål som är avsett att hanteras som en enda enhet, med undantag av försändelser fastbundna på lastpallar med krymp- eller sträckfilm,

4) *IMDG-koden* Internationella sjöfartsorganisationens (IMO) internationella kod för sjötransport av farligt gods,

5) *SOLAS-konventionen* 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss (FördrS 11/1981), sådan den

jämte ändringar är i kraft såsom bindande för Finland samt

6) *INF-gods* INF-gods som innehåller i kapitel VII del D i SOLAS-konventionen avsett bestrålat kärnbränsle, plutonium eller radioaktivt avfall och som transporteras i enlighet med IMDG-koden.

3 §

Tillämpning av IMDG-koden

När farliga ämnen transporteras som styckegods på fartyg tillämpas IMDG-koden på det sätt som bestäms i denna förordning och som sjöfartsverket med stöd av lagen om transport av farliga ämnen (719/1994) föreskriver. Sjöfartsverket kan i sina föreskrifter avvika från IMDG-koden, om det finns särskilda skäl till detta och en motsvarande säkerhetsnivå i övrigt kan nås. Då det är fråga om transport av INF-gods tillämpas emellertid alltid IMDG-koden.

Uppgifter om IMDG-koden lämnas av sjöfartsverket.

13 a §

Lastsäkring

Säkerhetsåtgärder som anknyter till lastsäkring av INF-gods skall uppfylla de krav som avses i kapitel VII del D i SOLAS-konventionen.

13 b §

Beredskapsplan

På fartyg som transporterar INF-gods skall det finnas en sådan beredskapsplan som avses

Helsingfors den 21 december 2000

i kapitel VII del D i SOLAS-konventionen. Beredskapsplanen för finska fartyg godkänns av sjöfartsverket.

16 §

Anmälan om olyckshändelse

Anmälan om olyckshändelser och tillbud vid transport av INF-gods skall göras i enlighet med kapitel VII del D i SOLAS-konventionen.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2001.

Minister *Kimmo Sasi*

Trafikråd *Seija Miettinen*

Nr 1164

**Inrikesministeriets förordning
om ändring av inrikesministeriets arbetsordning**

Given i Helsingfors den 20 december 2000

I enlighet med inrikesministeriets beslut *upphävs* i inrikesministeriets arbetsordning av den 12 juni 2000 (580/2000) 39 § 6 punkten, *ändras* 49 § 1 punkten, 57 § 1 mom. 6 och 10 punkten samt *fogas* till förordningen en ny 10 a §, till 16 § 1 mom. en ny 5 a-punkt samt ett nytt 2 mom., varvid det nuvarande 2 mom. blir 3 mom., till 17 § ett nytt 2 mom., varvid det nuvarande 2 mom. blir 3 mom., till 39 § en ny 10 a-punkt, till 40 § 1 mom. en ny 10 a-punkt och till 57 § 1 mom. en ny 2 a-punkt, som följer:

10 a §

Ministeriets upphandlingsteam

Vid planeringen och koordineringen av förvaltningsområdets och ministeriets upphandlingar samt vid beredningen av de viktigaste upphandlingarna bistås kanslichefen av ett upphandlingsteam.

Upphandlingsteamet utnämns av kanslichefen.

nödcentralsverket med undantag av de uppgifter som enligt bestämmelserna i denna arbetsordning skall behandlas av polisavdelningen. Avdelningen skall samarbeta med polisavdelningen vid behandling av nödcentralsverkets resultatstyrning och budget, tillsättande av nödcentralsverkets direktion och samarbetsgrupp, utnämning av nödcentralens chef samt behandling av andra ärenden som är viktiga för nödcentralsverkets verksamhet.

16 §

Polisavdelningens övriga uppgifter

5 a) den tillsyn över föreningarnas verksamhet som avses i 43 och 44 § föreningslagen;

Av ärenden som gäller nödcentralsverkets personal behandlar avdelningen de uppgifter som ankommer på ansvarsområdets förhandlingsmyndighet och som avses i statens tjänstekollektivavtal.

17 §

Räddningsavdelningens uppgifter

Avdelningen behandlar ärenden som gäller

39 §

Kanslichefens beslutanderätt

10 a) ministeriets viktigaste upphandlingar och förvaltningsområdets centraliserade upphandlingar samt säkerhetsupphandlingar;

40 §

Ärenden som chefen för en avdelning och chefen för en fristående enhet har beslutanderätt i

10 a) avdelningens och ansvarsområdets upphandlingar med beaktande av centraliserade avtal;

Nr 1164

49 §

*Chefen för polisavdelningens enhet för
polisverksamhet*

1) allmän ordning och säkerhet samt styrning av nödcentralsverket i ärenden som gäller polisens larmverksamhet;

57 §

Räddningsöverdirektören

2 a) nödcentralsverkets resultatstyrning och budget samt allmän organisering av nödcentralsverket;

6) fastställande av räddningsmyndighetens uniform och beteckningar som anger tjänsteställningen samt fastställande av modellen av uniformen och beteckningar som anger tjänsteställningen för nödcentralsverkets personal;

10) beviljande av tjänstledighet för direktören för nödcentralsverket till den del ärendet inte ankommer på statsrådet samt beviljande av tjänstledighet som grundar sig på annat än lagen eller tjänstekollektivavtalet för över en månad för rektorn för räddningsinstitutet och chefen för en statlig försöksnödcentral, samt

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2001.

Helsingfors den 20 december 2000

Inrikesminister *Ville Itälä*

Överdirektör Pekka Kilpi